

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: C. B., nar. X,
státní příslušnost X,
naposledy bytem X,

zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem,
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR - odbor azylové a migrační politiky Praha,
pošt. schr. 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě ze dne 13.4.2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.3.2023 č.j. MV-191435-15/OAM-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímacího střediska cizinců Zastávka č. j. CPR-22958-67/ČJ-2021-931200-SV ze dne 13.12.2022, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění.

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný i správní orgán I. stupně opakovaně paušalizují jeho situaci jakožto typický případ cizince pohrdajícího právními předpisy České republiky a zneužívajícího možnost podání žádosti o mezinárodní ochranu. Jakkoli žalobce nezpochybňuje, že k takovému vstupu na území došlo, žalovaný toto tvrzení opakovaně uvádí bez doplnění kontextu a okolností, které žalobce k této cestě do České republiky přiměly. Žalobce tvrdil, že byl politicky aktivní osobou a v zemi původu se angažoval při straně HDP. Kvůli svému veřejnému angažmá byl také v zemi původu pronásledován, v důsledku čehož utrpěl vážný úraz nohou a zad po incidentu s bezpečnostními složkami tureckého státu, kdy byl příslušníky bezpečnostních složek shozen ze srázu. Po náročné léčbě se pak žalobce doslechl, že je na něho v zemi původu vydán zatykač a hrozí mu opětovné zadržení. Za těchto okolností se pokusil o nelegální přechod hranice do Evropské unie. Žalovaný se pouze odvolává na jakousi abstraktní a blíže nespecifikovanou hrozbu ze strany podobně jednajících cizinců, přičemž uvádí, že jím zvolený postup je nutný pro ochranu veřejného pořádku. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí rovněž téměř nezabývá doloženým dopisem od bratra žalobce, ačkoli tento dopis mu byl žalobcem během řízení řádně doložen.
3. Žalobce připomněl, že rozhodnutí v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu, i kdyby bylo kladné a ve prospěch žalobce, zánik platnosti správního vyhoštění automaticky neznamená. Žalobci totiž nemusí být udělena přímo mezinárodní ochrana (tzv. „azyl“), nýbrž mu může být přiznána „pouze“ doplňková ochrana dle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), pak by správní vyhoštění bylo nadále platné, a to po dobu nejméně následujících 2 let (viz ust. § 120a odst. 8 zákona o pobytu cizinců).
4. Doba zákazu vstupu na území v délce 2 let je v napadeném rozhodnutí podle žalobce zdůvodněna
5. -velmi povrchně,§- a to právě způsobem, jakým žalobce na území České republiky přicestoval. Žalovaný argumentuje převážně nelegálním vstupem a pobytem.
6. Žalobce namítá porušení čl. 3 a 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Dle uvedených ustanovení má každý člověk bez ohledu na svůj původ či státní příslušnost právo na ochranu před mučením, podrobováním nelidskému zacházení a rovněž na ochranu před zásahem do práva na svobodu a osobní bezpečnost. Žalovaný odbyl námitky žalobce, že mu v zemi původu hrozí vážná újma, pouhým odkázáním na řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
7. Velmi povrchně je podle žalobce zhodnoceno i to, že tento nelegální pobyt trval pouze 1 den.
8. Doba zákazu vstupu na území v délce 2 let je v napadeném rozhodnutí podle žalobce zdůvodněna velmi povrchně, a to právě způsobem, jakým žalobce na území České republiky přicestoval. Žalovaný argumentuje převážně nelegálním vstupem a pobytem. Žalobce má na území České republiky partnerku, která je českou státní občankou. Žalobce se s partnerkou seznámil nedlouho po svém příjezdu na území České republiky. Založili společnou domácnost. Tato skutečnost byla v řízení prokázána, a to provedením pobytové kontroly a rovněž skrze výslechy žalobce a jeho partnerky. Žalobce si je vědom skutečnosti, že dle ust. § 118 odst. 7 zákona o pobytu cizinců se pro účely hlavy X. tohoto zákona nepovažuje za rodinného příslušníka občana Evropské unie. Česká republika musí i tak dbát na znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/38/ES. Dle čl. 3 odst. 2 této směrnice platí, že členské státy (tedy i Česká republika) mají v rámci svých možností usnadňovat pobyt

cizincům, kteří sice nepředstavují rodinného příslušníka dle čl. 2 směrnice, ale kteří vykazují určité charakteristiky, např. partner občana Evropské unie. Zákaz pobytu na celé 2 roky se jeví jako excesivní. Žalobce navíc poukazuje na skutečnost, že tento zásah do jeho života je odůvodněn, že jeho partnerský vztah trvá pouhých 7 měsíců, ale partneri se scházejí již od podzimu 2021, tedy více než jeden a půl roku.

9. Žalovaný podle žalobce pouze shrnul obsah výsledků. Oba partneri se podle žalobce při souvisejících výsleších na naprosté většině skutečností shodli, případně se jednalo o nepatrné odchylky. Žalobce by považoval za adekvátní, aby se k provedeným výsledkům blíže vyjádřil i správní orgán I. stupně. Je nepochybné, že přerušení partnerského života může výrazným způsobem narušit soukromý a rodinný život žalobce.
10. Žalovaný se podle žalobce nevyjádřil k doloženým fotografiím ze svatebního obřadu ze dne 14. 3. 2023. Obřad proběhl bez vzniku manželského svazku z toho důvodu, že Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje odmítlo vystavit žalobci potvrzení o oprávněnosti pobytu dle ust. § 35 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách (dále jen „zákon o matrikách“). Žalobce přitom pobývá a v dané době rovněž pobýval na území České republiky v souladu se zákonem, jelikož má platné strpění dle zákona o azylu.
11. K tvrzení žalovaného, že žalobce rozvíjel svůj osobní život na území v nelegálním pobytu, žalobce uvádí, že byl žadatelem o mezinárodní ochranu. Z tohoto důvodu také nechtěl Českou republiku opustit, tudíž si zde hledal přátele a známé. Takto se pak setkal se svou současnou partnerkou. Žalobce považuje rovněž způsob setkání (přes internet) v dnešní době za běžný. Nesouhlasí tedy s tvrzením žalovaného, který způsob seznámení obou osob vrhá na jeho vztah stín pochybností, jelikož se jednalo o „záměrné“ seznámení pomocí prostředků komunikace na dálku. Žalobce je tedy přesvědčen, že vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění bylo do soukromého a rodinného života žalobce zasaženo zcela nepřiměřeným způsobem.
12. Žalobce spatřuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života zejména v rozdělení partnerů, přičemž tohoto rozdělení bude mít dlouhého trvání a je vůči žalobci nepřiměřeně tvrdé. Žalobce sice uznává, že uložená doba zákazu vstupu do Evropské unie v délce 2 let je ve spodní hranici sazby stanovené zákonem o pobytu cizinců, ale 2 roky jsou v životě dvou poměrně mladých lidí velmi dlouhá doba, ostatně se jedná téměř o jednu desetinu života partnerky žalobce.
13. K tvrzení žalovaného, že žalobce s ohledem na svůj nelegální pobyt žádných práv v dobré víře nenabyl, tato tedy ani nezasluhují žádné ochrany. Žalobce především zdůrazňuje, že přicestoval na území České republiky v dobré víře, že bude moci požádat o mezinárodní ochranu a tato mu bude coby cizinci, kterému v zemi původu hrozí pronásledování, udělena. Opakovaná tvrzení a závěry žalovaného, že podání žádosti o mezinárodní ochranu bylo účelové, se pak žalobce značně dotýkají a dle žalobce nejsou nikterak podloženy.
14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že individuální aspekty případu žalobce byly předmětem zkoumání v napadeném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí není obdobou rozhodnutí o řízení ve věci mezinárodní ochrany a správnímu orgánu nemůže být vyčítáno, že toto rozhodnutí do detailu nesuploval. Paralelní vedení řízení o správním vyhoštění a řízení ve věci mezinárodní ochrany je zcela v souladu se zákonem. Zákon o pobytu cizinců umožňuje vydat rozhodnutí o správním vyhoštění v době, kdy s cizincem probíhá řízení ve věci mezinárodní ochrany. Veškeré námitky týkající se uloženého správního vyhoštění a možného budoucího výsledku řízení ve věci mezinárodní ochrany (v

současné době podal žalobce kasační stížnost k NSS) jsou podle názoru správního orgánu neopodstatněné.

15. V replice žalobce dokládal oddací list osvědčující uzavření manželství mezi žalobcem a N. G., nar. X, občankou České republiky. Manželství bylo uzavřeno dne 2. 5. 2023 poté, co Ředitelství služby cizinecké policie vyrozuměním ze dne 18. 4. 2023 sdělilo žalobci, že správní orgán byl ve věci skutečně nečinný, přičemž nařídilo, aby bylo potvrzení o oprávněnosti pobytu žalobci vydáno. Kdyby nebylo nesprávného úředního postupu správního orgánu, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, byl by žalobce v době vydání rozhodnutí, tj. dne 30. 3. 2023, již manželem občanky České republiky. V souladu s ust. § 119 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Žalobce je tedy přesvědčen, že tyto okolnosti zakládají další podstatnou vadu řízení.
16. Žalobu soud neshledal důvodnou.
17. Skutečnost, zmíněná v replice, podle níž žalobce uzavřel sňatek, je tzv. novou skutečností, ke které došlo po vydání napadeného rozhodnutí. Soud vychází tedy ze skutkového a právního stavu, který zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Není tedy možné považovat napadené rozhodnutí za nezákonné z toho důvodu, že např. nedošlo k vydání rozhodnutí podle § 119 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, tj. žalobce nebyl ke dni vydání rozhodnutí rodinným příslušníkem občanky České republiky, rozhodnutí je v tomto směru správné a bylo vydáno v souladu se zákonem.
18. Žalobní námitky směřovaly zejména k tomu, že správní orgány nedostatečně zhodnotily důvody žalobce pro nelegální vstup do ČR a intenzitu zásahu do jeho soukromého a rodinného života proto, že již žije s českou přítelkyní.
19. Soud tyto námitky neshledal důvodnými. Ohledně problémů se státními orgány země původu, které žalobce uváděl, je zjevné, že správní orgány se tímto zabývaly v dostatečném rozsahu pro předmětné řízení o správním vyhoštění. Byla opatřena závazná stanoviska s informacemi o zemi původu v kontextu žalobcových tvrzení a správní orgány v obou stupních obdržely závazné stanovisko odboru azylové a migrační politiky o tom, že vycestování žalobce je možné. Řízení o správním vyhoštění je možné provést i v případě, že probíhá současně řízení o mezinárodní ochraně. Podmínka pro zahájení řízení o správním řízení spočívá v existenci neoprávněného pobytu na území ČR, což u žalobce bylo splněno. Okolnost, že byl prokázán jen jeden den neoprávněného pobytu dle tvrzení žalobce, není podstatná, postačuje naplnění skutkové podstaty ust. § 119 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. samotný neoprávněný pobyt cizince na území ČR. Nebylo nijak zpochybňováno, že žalobce vstoupil a pobýval v České republice neoprávněně, na základě čehož bylo oprávněně zahájeno správní řízení. Není tedy důvodná námitka, že žalobce v době řízení o mezinárodní ochraně nemůže být vyhoštěn, s touto námitkou se v napadeném rozhodnutí žalovaný dostatečně vypořádal. V případě, že mezinárodní ochrana bude udělena, nebude realizováno vyhoštění, nicméně řízení může proběhnout.
20. Také nelze smysl obou řízení zaměňovat. Není tedy důvodná námitka, že správní orgány v předmětném řízení nezaujali stanovisko k věci samé, tj. k otázce, zda žalobcova tvrzení jsou relevantní pro udělení mezinárodní ochrany či nikoli. Toto je teprve předmětem vlastního řízení o mezinárodní ochraně.
21. Délka uloženého správního vyhoštění nebyla shledána nepřiměřenou, je v dolní polovině zákonné sazby a žalobce vstoupil a pobýval v ČR neoprávněně poté, co se sem nechal dovézt

kamionem přes mnoho zemí, které mu mohly poskytnout rovněž mezinárodní ochranu.

22. Pokud jde o žalobní námitku spočívající v tvrzení, že správní vyhoštění představuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života, soud má za to, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány se žalobcovým rodinným životem dostatečně podrobně zabývaly, opatřily i dostatek důkazů (zejména výsledky žalobce a jeho partnerky) a svá zjištění dle názoru soudu i dostatečně podrobně, logicky a správně zhodnotily. Zejména žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně popsal postup žalobce, který prakticky vzápětí, co podle svých slov unikl pronásledování v zemi původu, na internetu cíleně vyhledal přes seznamku místní dívku, se kterou hned začal chodit, po pár měsících postoupili k sestěhování a dále velké úsilí, aby ještě před vydáním odvolacího rozhodnutí o správním vyhoštění stihli i svatbu a dosáhli posuzování podle jiných zákonných pravidel. Oba partneři přitom velice dobře celou dobu vědí, že žalobci hrozí správní vyhoštění. Jednání žalobce vykazuje znaky účelovosti, ve snaze obejít standardní pravidla získávání pobytu v ČR dle zákona č. 326/1999 Sb. Naopak správní orgány dle názoru soudu správně nedospěly k závěru o tom, že by se podařilo prokázat žalobci a jeho přítelkyni, že jejich vztah lze charakterizovat po pár měsících chození a pár měsících spolubydlení jako hluboký, trvalý a ve smyslu evropské judikatury znemožňující vydání správního vyhoštění. Soud považuje odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto směru za dostatečné.
23. Mezinárodní ochrana slouží pouze k dočasné ochraně jednotlivců, kteří jsou z nějakých důvodů v zemi původu v nebezpečí kvůli tamější státní moci. Může se jednat o válečný konflikt, nebo osobní pronásledování ze strany státu, ale rozhodně se tímto způsobem nemohou nahrazovat pravidla klasické přistěhovalecké politiky. Okolnost, že žalobce a jeho partnerka postupují ve vztahu popsáním způsobem, i když celou dobu vědí o vyhošťovacím řízení, je jejich rozhodnutí a jejich právo, nicméně jsou s tím srozuměni i pro případ, že žalobcovo vyhoštění bude realizováno, a poté se rozhodnou, jak budou postupovat dál.
24. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 29. května 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.